

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ**

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2018

**ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΛΟΥΚΑ (ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ). (Λουκ. ιε΄ 11 - 32)
4 Φεβρουαρίου**

Ή παραβολὴ τοῦ Άσωτου, ποὺ ἀναγινώσκεται σήμερα, χαρακτηρίστηκε ώς τὸ «εὐαγγέλιο τῶν εὐαγγελίων». Διότι, ἂν ὑποθέσουμε ὅτι χανόταν ὅλη ἡ ὑπόλοιπη διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ, θὰ ἦταν ἀρκετὴ καὶ μόνο αὐτὴ ἡ παραβολὴ, γιὰ νὰ μᾶς βεβαιώσει ὅτι ὁ Κύριος εἶναι Θεὸς τῆς ἄπειρης ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας. Θὰ ἦταν ἀρκετή, γιὰ νὰ περιγράψει τὴν ίστορία τῆς ἀποστασίας τοῦ κόσμου.

Ή ίστορία τοῦ νεότερου υἱοῦ ποὺ ζήτησε ἀπὸ τὸν πατέρα τὸ μερίδιό του καὶ ἔψυχε μακριὰ ἀπὸ τὸ σπίτι σπαταλώντας τὴν περιουσία του καὶ «ζῶν ἀσώτως», ἀποτυπώνει μὲ τὸν πλεὸν παραστατικὸ τρόπο τὴν τραγωδία τοῦ κάθε ἀνθρώπου ποὺ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ παραδίδεται στὰ ἀμαρτωλὰ πάθη καὶ τὶς ἐπιθυμίες του. Ή ίδια ίστορία ὅμως φανερώνει καὶ τὴν ἄπειρη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος περιμένει τή μετάνοια καὶ τὴν ἐπιστροφὴν κάθε ἀμαρτωλοῦ. Περιμένει καὶ τὴ δική μας μετάνοια...

Κανεὶς δὲν μπορεῖ νά μείνει ἀσυγκίνητος, ὅταν ἀναλογίζεται τὴν πολὺ χαρακτηριστικὴ εἰκόνα τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Άσωτου. Τότε ποὺ ὁ σπλαγχνικὸς πατέρας εἶδε ἀπὸ μακριὰ τὸν ἀσωτο γιό του νὰ ἐπιστρέψει σὲ ἀθλια κατάσταση κι ἔτρεξε, τὸν ἔσφιξε στὴν ἀγκαλιά του καὶ τὸν καταφιλοῦσε μὲ στοργή. «Καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν».

Πόσο μᾶς συγκινεῖ αὐτὴ ἡ ἀνοιχτὴ ἀγκαλιὰ τοῦ πατέρα!

Τέτοια εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Μακροθυμεῖ γιὰ τὶς ἀμαρτίες μας καὶ περιμένει τήν μετάνοιά μας. Μᾶς παρέχει πολλὲς καὶ ποικίλες εὐκαιρίες, γιὰ νὰ διορθωθοῦμε. Κι ὅταν δεῖ τὴν διάθεση καὶ μόνον ἐπιστροφῆς, ἀφήνει νὰ συναντήσουμε τὸ ξεχείλισμα τῆς ἀγάπης Του. Μολονότι φέρουμε ἔντονα τοὺς ρύπους καὶ τὴν δυσωδία τῆς ἀμαρτίας, ὁ σπλαγχνικὸς Πατέρας μᾶς ἀγκαλιάζει καὶ μᾶς καταφιλεῖ. Δέχεται τὴν ἔξομολόγηση καὶ τὴ μετάνοιά μας καὶ θυσιάζει τὸ «μόσχο τὸν σιτευτό», γιὰ νὰ μᾶς τὸν προσφέρει στὴν ἱερὴ τράπεζα τῆς Θείας Κοινωνίας. Ό Πανάγαθος Θεὸς μᾶς ἀναγνωρίζει ώς ἀγαπημένα παιδιά Του καὶ κληρονόμους τῆς Βασιλείας Του. Άλληεια τί ἄλλο ὑπάρχει στὸν κόσμο, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ συγκριθεῖ μὲ τὸ ἀξεπέραστο μεγαλεῖο αὐτῶν τῶν δωρεῶν τῆς Θεϊκῆς ἀγάπης;

Καὶ μόνο τὸ ὄνομα τῆς παραβολῆς τοῦ Άσωτου ἐστιάζει τὴν προσοχή μας στὸ πρόσωπο τοῦ

νεότερου γιοῦ, ποὺ ἔγινε ἄσωτος καθὼς ἔφυγε μακριὰ ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ πατέρα.

Ωστόσο ἀξίζει νὰ προσέξουμε καὶ τὸν ἄλλο γιό. Τὸν πρεσβύτερο τῆς παραβολῆς, ὁ ὅποῖς ἀν καὶ ζοῦσε μέσα στὸ σπίτι, οὐσιαστικὰ ἥταν μακριά.

Ο πρεσβύτερος υἱὸς ἐξωτερικὰ φαινόταν πιστὸς γιὸς τοῦ πατέρα καὶ ἀκριβὴς τηρητὴς τῶν ἐντολῶν του. Ωστόσο τὸ γεγονὸς τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ μικρότερου ἀδελφοῦ του ἀνέτρεψε τὴν ἐπιφανειακὰ καλή του εἰκόνα. Ὄταν πληροφορήθηκε ὅτι ἐπέστρεψε ὁ ἄσωτος ἀδελφός του, ἀντὶ νὰ χαρεῖ, ὥργιστηκε καὶ ἀρνήθηκε νὰ λάβει μέρος στὸ πανηγύρι. Μάλιστα μὲ ἐπιθετικὸ τρόπο ξέσπασε ἐναντίον τοῦ πατέρα. Καὶ ἐνῷ καυχόταν γιὰ τὴν τυφλὴ ὑπακοὴ στὸν πατέρα «οὐδέποτε ἐντολὴν σου παρῆλθον», τὴν ἵδια στιγμὴ ἀντιστεκόταν μὲ πεῖσμα ὅχι σὲ ἐντολὴ ἀλλὰ στὴν πατρικὴ παράκληση καὶ προτροπὴ νὰ μοιραστεῖ τὴ κοινὴ χαρὰ στὸ σπίτι.

Ἴσως μᾶς ξαφνιάζει τὸ πρωτοφανὲς ξέσπασμα ἐγωϊσμοῦ, ζηλοτυπίας καὶ φθόνου τοῦ μεγαλύτερου υἱοῦ. Τὸ πιθανότερο δημως εἶναι νὰ ζοῦμε κι ἐμεῖς συνειδητὰ ἢ ἀσυνείδητα σὰν αὐτόν. Άπὸ μικρὰ παιδιά μεγαλώνουμε μέσα στὸ σπίτι τοῦ Θεοῦ Πατέρα, τὴν Ἑκκλησία. Καὶ ἐπειδή, ἐνδεχομένως, ἀποφεύγουμε σοβαρὲς παρεκτροπὲς καὶ πιστεύουμε ὅτι ἐφαρμόζουμε μὲ ἀκρίβεια τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ, εὔκολα διαχωρίζουμε τὴ θέση μας ἀπὸ κάθε ἄσωτο, νομίζοντας ὅτι εἶναι αὐτονόητη ἡ θέση μας στὸν Παράδεισο. Ἐτσι ἐπαναπαυόμαστε καὶ θεωροῦμε περιττὴ τὴν μετάνοια, τὴν ἐξομολόγηση, τὴν προσευχή, τὴ μελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἔμπρακτη ἐκδήλωση τῆς ἀγάπης μας στοὺς ἀδελφούς.

Ἄδελφοί, ἀς παραδεχθοῦμε ταπεινὰ τὴν ἀμαρτωλότητά μας κι ἀς ἀκολουθήσουμε τὴν ὄδὸ τῆς μετανοίας. Εἴτε μοιάζουμε μὲ τὸ νεότερο εἴτε μὲ τὸν πρεσβύτερο υἱό, ἀς γνωρίζουμε ὅτι ἡ ἀγκαλιὰ τοῦ Θεοῦ εἶναι πάντα ἀνοιχτὴ καὶ ἔτοιμη νὰ μᾶς ὑποδεχθεῖ, ἀρκεῖ νὰ είμαστε πρόθυμοι γιὰ ἐπιστροφὴ ἀκόμη καὶ χωρὶς προϋποθέσεις.

Ἀμήν.

[dkpdf-button]